

¹Zu der Zeit sandte Merodach-Baladan, der Sohn Baladans, König zu Babel, Briefe und Geschenke an Hiskia; denn er hatte gehört, daß er krank gewesen und wieder stark geworden wäre.²Des freute sich Hiskia und zeigte ihnen das Schatzhaus, Silber und Gold und Spezerei, köstliche Salben und alle seine Zeughäuser und alle Schätze, die er hatte. Nichts war, das ihnen Hiskia nicht zeigte in seinem Hause und in seiner Herrschaft.³Da kam der Prophet Jesaja zum König Hiskia und sprach zu ihm: Was sagen diese Männer, und woher kommen sie zu dir? Hiskia sprach: Sie kommen von fern zu mir, nämlich von Babel.⁴Er aber sprach: Was haben sie in deinem Hause gesehen? Hiskia sprach: Alles, was in meinem Hause ist, haben sie gesehen und ist nichts, das ich ihnen nicht hätte gezeigt in meinen Schätzen.⁵Und Jesaja sprach zu Hiskia: Höre das Wort des HERRN Zebaoth:⁶Siehe es kommt die Zeit, daß alles, was in deinem Hause ist und was deine Väter gesammelt haben bis auf diesen Tag, wird gen Babel gebracht werden, daß nichts bleiben wird, spricht der HERR.⁷Dazu werden sie von deinen Kindern, die von dir kommen werden und du zeugen wirst, nehmen, daß sie müssen Kämmerer sein am Hofe des Königs zu Babel.⁸Und Hiskia sprach zu Jesaja: Das Wort des HERRN ist gut, das du sagst, und sprach: Es sei nur Friede und Treue, solange ich lebe.

¹فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ أَرْسَلَ مَرْوَدَاحُ بِلَادَانَ بْنِ بِلَادَانَ مَلِكُ
بَابِلَ رِسَائِلَ وَهَدِيَّةً إِلَى حَزَقِيَّا، لِأَنَّهُ سَمِعَ أَنَّهُ مَرِضٌ ثُمَّ
صَحَّ.²فَقَرَحَ بِهِمْ حَزَقِيَّا وَأَرَاهُمْ بَيْتَ دَخَائِرِهِ، الْفِصَّةَ
وَالذَّهَبَ وَالْأَطْيَابَ وَالزَّيْتِ الطَّيِّبَ وَكُلَّ بَيْتِ أَسْلِحَتِهِ
وَكُلَّ مَا وَجَدَ فِي خَزَائِنِهِ. لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ لَمْ يُرَهُمْ إِلَّاهُ
حَزَقِيَّا فِي بَيْتِهِ وَفِي كُلِّ مُلْكِهِ.³فَجَاءَ إِسْعِيَاءُ النَّبِيُّ إِلَى
الْمَلِكِ حَزَقِيَّا وَسَأَلَهُ، مَاذَا قَالَ هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ، وَمِنْ أَيْنَ
جَاءُوا إِلَيْكَ. فَقَالَ حَزَقِيَّا، جَاءُوا إِلَيَّ مِنْ أَرْضِ بَعِيدَةٍ،
مِنْ بَابِلَ.⁴فَسَأَلَ، مَاذَا رَأَوْا فِي بَيْتِكَ. فَقَالَ حَزَقِيَّا، رَأَوْا
كُلَّ مَا فِي بَيْتِي. لَيْسَ فِي خَزَائِنِي شَيْءٌ لَمْ أُرَهُمْ
إِلَّاهُ.⁵فَقَالَ إِسْعِيَاءُ لِحَزَقِيَّا، اسْمَعْ قَوْلَ رَبِّ الْجُنُودِ، هُوَذَا
تَأْتِي أَيَّامٌ يُحْمَلُ فِيهَا كُلُّ مَا فِي بَيْتِكَ وَمَا خَزَنَةُ أَبَاؤِكَ
إِلَى هَذَا الْيَوْمِ إِلَى بَابِلَ. لَا يَبْرُكُ شَيْءٌ يَقُولُ
الرَّبُّ.⁷وَمِنْ بَيْنِكَ الَّذِينَ يَخْرُجُونَ مِنْكَ الَّذِينَ تَلِدُهُمْ
يَأْخُذُونَ، فَيَكُونُونَ خَصِيَانًا فِي قِصْرِ مَلِكِ بَابِلَ.⁸فَقَالَ
حَزَقِيَّا لِإِسْعِيَاءَ، جَيِّدٌ هُوَ قَوْلُ الرَّبِّ الَّذِي تَكَلَّمْتَ بِهِ.
وَقَالَ، فَإِنَّهُ يَكُونُ سَلَامٌ وَأَمَانٌ فِي أَيَّامِي.